

Hrdinská epika nejrozmanitějších dob a národů již dlouhá léta poutá pozornost badatelů. Je specifickým žánrem ústní lidové slovesnosti, rozšířeným po celém světě, a přestože se v různých kulturních oblastech liší, vykazuje zároveň značné množství typologicky shodných rysů. Od nejstarších zaznamenaných eposů dávno zaniklých kultur až po materiály zaznamenávané v současnosti se před badateli rozprostírá pole nekonečných možností odborné činnosti. Mongolská epika není co do vědecké atraktivity výjimkou, a tak máme k dispozici značné množství literatury, pojednávající o mongolských hrdinských eposech z hlediska komparace motivů a syžetů, jejich vzniku a vývoje, předávání ústní tradice atd. Kupodivu málo toho však lze zjistit, chceme-li se mongolským eposem zabývat z jazykového hlediska.

Předmětem mého studia je text mongolského eposu (Sto pětapadesáti let věku se doživší Starý Drak Moudrý chán), přesněji řečeno zhruba jeho první jedna třetina, čítající přes 3300 veršů. Má diplomová práce navazuje na práci postupovou, v níž jsem se na menší části textu snažila klasifikovat základní kategorie lexikálních a uměleckých výrazových prostředků jazyka eposu. K vůli nedostatku prostoru jsem se však uměleckým prostředkům věnovala jen okrajově, a proto jsem se rozhodla v tomto tématu pokračovat.